La “perfecció negativa” del Tardofranquisme judicial

written by Germán Gorraiz López | 13 de desembre de 2020

El Tardofranquisme seria un anacronisme polític que beuria de les fonts del centralisme bonapartista francès i del paternalisme de les dictadures toves i que va aconseguir el paroxisme amb la prohibició del referèndum sobiranista a Catalunya i la posterior suspensió *de facto* de l’Autonomia catalana mitjançant l’aplicació de l’article 155 i l’entrada a la presó d’Oriol Junqueras, els Jordis i altres exconsellers. El Tardofranquisme tindria l’Audiència nacional i el Tribunal Suprem com braços executors, els jutges Lamela i Llarena com els seus més destacats peons i el jutge Marchena com gran sacerdot d’uns tribunals que estarien controlats per l’anomenat “clan dels polítics” en paraules de l’expresident de sala del TS, Ramón Trillo, on destaca la presidenta de la Sala Penal de l’Audiència Nacional, Concepció Espejel, condecorada en el seu dia per la presidenta del lPP de Castella-la Manxa, María Dolores de Cospedal. Pel que fa al cas del Procés, el jutge del Suprem Llarena seria el responsable d’ordenar l’ingrés a presó incondicional del vicepresident Oriol Junqueras, els Jordis i els exconsellers de la Generalitat utilitzant la norma més restrictiva de la llibertat (presó provisional il·limitada).

En aquest context, l’informe anual d’Amnistia Internacional sobre les llibertats a Espanya, ha tornat a aixecar polseguera en l’establishment de l’Estat espanyol en certificar meridianament “la deriva autocràtica” de l’Estat espanyol després de constatar “atacs al dret de reunió pacífica, tant en l’àmbit legislatiu com en la pràctica policial (ús excessiu de la força el 1r d’octubre a Catalunya) “així com” l’excessiva i desproporcionada presó provisional de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart”. Així mateix, recents sentències judicials asseveren que “el que en cap cas pot perseguir-se

amb la presó provisional són fins punitius o d'anticipació de la pena amb l'atenuant d'haver passat a la presó provisional prop de dos anys" i conclou amb "l'aplicació del principi *favor libertatis* (a favor de la llibertat) que "empeny a l'elecció i aplicació de la norma menys restrictiva de la llibertat".

Va emprar el Tribunal Suprem *lawfare* en el cas Junqueras?

Susan W. Tiefenbrun en la seva tesi Semiotic Definition of Lawfare publicada a Casi Wester Reservi University, indica que el terme Lawfare (en castellà Guerra Judicial) hauria sorgit de la barreja de les paraules *law* (llei) i *warfare* (guerra) i seria una expressió l'ús de la qual s'ha generalitzat en els mitjans anglosaxons en la primera dècada d'aquest segle. Amb aquest terme ens referim a l'«abús dels procediments legals i internacionals per provocar un repudi popular contra un oponent mantenint una aparença de legalitat». Així, estaríem parlant de violacions de les regles del procés penal com ara la falta d'imparcialitat del jurat, la violació del principi de proporcionalitat, no respectar la immunitat política dels càrrecs electes així com crear indefensió, supòsits en què podria haver incorregut el Tribunal Suprem presidit per Marchena en el judici contra Oriol Junqueras. Oriol Junqueras va ingressar a la presó el 2 de novembre de 2017 a l'espera del judici davant el Tribunal Suprem, però va quedar en suspens la seva inhabilitació política, pel que va poder presentar-se a les eleccions al Parlament europeu i ser proclamat pel BOE com a eurodiputat el 13 de juny de 2019. Això va forçar el Tribunal Suprem a plantejar al TJUE la qüestió prejudicial "sobre la immunitat de Junqueras com a eurodiputat electe", però, sense esperar la resposta, el president de la sala, Marchena, va decidir concloure el judici al Procés i condemnar Junqueras al mes d'octubre a una pena de 13 anys pels delictes de sedició i malversació. El conflicte sorgeix quan el TJUE fa arribar la seva resposta al Tribunal Suprem indicant que "Junqueras gaudia d'immunitat des del

mateix moment de ser proclamat eurodiputat pel BOE el 13 de juny de 2019 i que en cas de voler mantenir-lo a presó provisional més enllà d'aquesta data, el Suprem hauria d'haver demanat un suplicatori a l'Europarlament ", resposta que seria un torpede a la línia de flotació de la doctrina jurídica del Tribunal Suprem respecte a la immunitat de Junqueras. Així, el TS es va negar en el seu dia a concedir-li a Junqueras un permís per recollir l'acta de Eurodiputat argumentat que "el seu desplaçament a Brussel·les posaria en un irreversible perill la causa del Procés a causa del risc de fuga", argumentació rebatuda de pla pel TJUE qui assevera en la seva resposta que "en gaudir Junqueras d'immunitat des de la seva elecció com a eurodiputat, no podia ser condemnat pel Tribunal Suprem sense la prèvia autorització del Parlament Europeu". Marchena s'enfrontava al dilema de seguir les indicacions del TJUE i deixar en llibertat a Oriol Junqueras mentre presentava un suplicatori davant el Parlament Europeu per tornar a jutjar-lo i obviar tals recomanacions i enfrontar-se al Parlament Europeu, que és el que finalment ha decidit en rebutjar suspendre la inhabilitació de Junqueras i mantenir-lo a la presó després d'afegir que "fa seva la nova doctrina de l'TJUE sobre Junqueras i que l'aplicarà en casos futurs", fet que va incrementar el descrèdit de la Justícia espanyola davant d'Europa.

Tot això serien elements constituents de l'anomenada "perfecció negativa", terme emprat pel novel·lista Martín Amis per designar "l'obscena justificació de l'ús de la crueltat extrema, massiva i premeditada per un suposat estat ideal", la qual cosa representaria un autèntic exercici de "terrorisme jurídic" que hauria generat una àmplia reacció de repulsa popular i institucional a Catalunya. L'enèsim exercici de perfecció negativa judicial seria la revocació pel Suprem del tercer grau als nou processats pel Procés que comporta la liquidació del règim flexible de què gaudien i els permetia sortir de la presó per anar a treballar o per fer voluntariat, sentència que seria la resposta del Tardofranquisme judicial a

l’intent d’ERC de participar en la governança de l’Estat després del seu recent suport als pressupostos generals del govern PSOE-UP.